

Szeptember közepén avatták fel városunkban az újonnan felállított Országzászló emlékművet. Ez az emlékmű közel pontos másolata az 1938-ban Karl Ferenc József budapesti szobrászművész által elkészített és közadakozásból finanszírozott szobornak, amellyel eleink a trianoni békediktátum tragédiájára és veszteségeire emlékeztettek.

» L. MÉSZÁROS IRMA

A második világháborút követő hatalomváltás után az az emlékmű eltűnt. Az idős emberek emlékezete és jó pár régi fénykép és képeslap őrzi csak. Ezek alapján készült el a mai változat Weiszgáber János földvári kőfaragó mester munkája – az eredetivel azonos formában, ugyanazon felirattal az eredeti helyétől pár méterre.

Az emlékmű újraállításának javaslata lelkes lokálpatriótáktól indult. Városunk képviselő-testülete, a Történelmi Vitézi Rend földvári tagjainak és Jákli Viktor vállalkozónak a támogatásával 2020 szeptemberére készült el.

Az ünnepségen a városvezetőknél és az érdeklődőknél kívül részt vett Kovács Pál államtitkár, valamint a Hagyományörző Ifjúságok Dunaföldvári Egyesületének tagjai, a cserkészcsapat, a Történelmi Vitézi Rend és több civil egyesület tagjai. Eljöttek Kisújszállásról a Pásztortűz Hagyományőrző Egyesület, valamint Szegedről a Horthy Miklós Társaság képviselői.

Az ünnepség a vitézi díszőrség bevonulásával és a Himnusz elneklésével kezdődött. Köszöntő beszédében Horváth Zsolt polgármester kiemelte, hogy adósságot törleszt a város ezzel a szoborral, mert eleink 1936-ban arról döntöttek, hogy a trianoni békediktátum tragédiájára emlékeztető Országzászló emlékművet hagynak

Az Országzászló emlékmű avatása

Fotó: Návay Ákos

a következő nemzedékekre. A múlt teljes megismerése nélkül nem lehet a jelent építeni, s a jelen nélkül nem lehet jövőt tervezni. Hajtsuk meg a fejünket őseink előtt, s közösen dolgozzunk a város jövőjéért – mondta a polgármester.

Zetényi Csukás Ferenc író a magyar zászló tiszteletéről szolt, arról, hogy hajdan „a zászlót megsüvegezték, az asszonyok keresztet vetettek, mert a zászló maga a nemzet, a nép, az ország.” Az ünnepség meghitt hangulatát Vesztergám Miklós zenész fájdalmasan felsíró tárogatószólója, Bertalan Emese szép éneke és a megszólaltatott versek teremtették meg. Elhangzott Vesztergám

Miklós előadásában a Hitvallás című költemény, amely a Trianont követő korszak nemzeti imája lett. Az idős Publik Antal pedig ugyanazt a verset szavalta el, amely a 82 évvel ezelőtti ünnepségen is elhangzott.

Az emlékművet és a jelenlévőket megáldotta Molnár Iván evangélikus és Vizi János református lelkész. Az áldás után a tárogató kíséretében Szávolovics Gabriella előadásában szépen szolt az Ima a hazáért című dal, amely alatt a jelenlévő közösségek és intézmények képviselői az emlékezés koszorúit helyezték el. «

(A cikk a DH 2020.09.19-i számában megjelent írás szerkesztett változata)

Szemeztetés

COVID-19

Az első hullám készületlenül érte a családokat, felborított mindent. Most az a fő célunk, hogy ne kerüljön sor ismét online oktatásra, ne hozzuk megint nehéz helyzetbe a gyerekeket, családokat.

4. oldal

Defibrillátor

A szívritmust helyreállító gép a legmodernebbek közé tartozik, használata viszonylag egyszerű, hiszen a bekapcsolása után magyar nyelven lépésről lépésre adja a használati utasításokat.

6. oldal

A megértés ösvényein

Akkor értjük a másikat, ha megnyilvánulásának többféle lehetséges jelentése közül azt tulajdonítjuk neki, amit ő maga tulajdonít.

7. oldal

Szervezőként a filmfesztiválon

A házigazdák kérésére egy általuk készített újrahasznosított, azaz hulladékból készült szobrot vittek ajándékba.

15. oldal

Vendégség a kertbarátoknál

A jó vendéglátás, jó helyszín fontos, mert nem csak rólunk, hanem a településről is jó képet kapnak a vendégeink.

16. oldal

nem szabad megfeledkeznünk a múltunkról, mert annak pontos ismerete nélkül nem lehet jövőt építenünk

Az Országzászló avatásakor Horváth Zsolt, Dunaföldvár polgármesterével, illetve Kovács Pállal, a paksi atomerőmű bővítéséért felelős államtitkárral beszélgettünk.

» BAKSAY ERIKA

– Régóta vár a város erre a történetére.

– Az önkormányzat 13/2020. határozatával vált hivatalossá, hogy régi örökséget adjunk vissza Dunaföldvárnak – mondta Horváth Zsolt – Az eredeti Országzászlót 1938. szeptember 18-án avatták fel, és valahol a mai strand területén állhatott. Mi most az akkori másolatát készítettük el. Régi adósság ez, ami remélhetőleg sokak számára megnyugvást jelent. Ezzel a gesztussal a régi időket próbáljuk megőrizni, emléket állítani a múltnak, megemlékezni egy olyan nehezen feldolgozható történelmi eseményről, melyet a magyarság fájó szívvel szenvedett el, és amely a mai napig érzékeny pontja minden magyarnak. Ma, 82 évvel az eredeti Országzászló felavatása után ragaszkodtunk az eredeti állapothoz, mind megjelenésében, mind a rajta található szöveggel, és azt reméljük, gesztusunk megbékélést hoz a szívekben. Annak a híve vagyok, hogy ismerjük meg a múltat, éljünk a jelenben, építkezzünk a jövőben, mindehhez próbáljuk helyre tenni magunkban ezt a dolgot is. Az Országzászló egy országos mozgalom volt a harmincas években, de a rendszerváltás után is sok településen építették újjá a régi Országzászlókat, illetve sok új Országzászlót is emeltek. A trianoni eseményt feldolgozni nehéz, elfogadni kénytelenek vagyunk, de talán segíthet az elfogadásban itt, Dunaföldváron, hogy megint áll az em-

lékmű, amit valaha a békediktátum elleni tiltakozásként emeltek. Emlékezni ugyanis kell, jóra vagy rosszra egyaránt, nem szabad megfeledkeznünk a múltunkról, mert annak pontos ismerete nélkül nem lehet jövőt építenünk. Nem csak nálunk, más településeken is ugyanez az érzés ösztönözte arra az embereket, hogy újjáépítsék az emlékműveket.

– Van-e a mi Országzászlónak valami egyéni sajátossága?

– Az Országzászló mozgalom a 30-as években indult, Trianonra hívja fel a figyelmet, országszerte legalább ezret állítottak fel annak idején, melyek nagy részét a második világháború után lerombolták, valamennyit átalakítottak úgynevezett szabadságzászlókká 1948-ban. Mi nem tudjuk, pontosan hogyan, mikor tűnt el a dunaföldvári, nem találtuk meg a darabjait sem. Sok értelme nincs is már azt kutatni, hogyan tűnt el annak idején az emlékmű, hanem örülni kell annak, hogy ismét itt áll a Duna-parton, mindenki, aki szeretné, leróhatja a kegyeletét, megállhat, elmélkedhet, emlékezhet arra a történelmi cselekedetre, és annak következményeire. Nem tudom, volt-e olyan idős látogató az ünnepélyes átadáson, aki a saját szemével láthatta annak idején az emlékművet. Akik most itt vagyunk, nagyrészt nem éltünk még akkor, nem emlékezhetünk az

emlékműre, legfeljebb a szüleink, nagyszüleink elmondására, illetve korabeli leírásokra, fotókra hagyatkozhatunk. Fura módon talán pont a másolat alkotója, Weiszgáber János volt az például, aki koránál fogva láthatta még. Minden esetre mi megpróbáltuk az emlékművet újra a jelenhez kapcsolni, jövő nincs jelen nélkül, a jelen meg nincs múlt nélkül, a történet így lesz kerek.

– Miből épült meg az Országzászló?

– Mivel a dunaföldváriak akaratából, az önkormányzat elhatározásából készült, így közpénzből, saját erőből készítettük el, tehát minden tekintetben dunaföldvári, még a készítője, Weiszgáber János is. Ennél jobban nem is lehetne a miénk.

– Milyen minőségben jelent meg a rendezvényünkön? – kérdeztük Kovács Pál államtitkárt.

– Magam a paksi atomerőmű bővítéséért felelős minisztérium államtitkára vagyok. Ismeretes, hogy Süli János tárca nélküli miniszter minisztersége mellett a paksi választókerület országgyűlési képviselője, így Dunaföldváré is. Ő ezen a napon elfoglaltsága miatt nem jöhetett el, de mindenképpen szerette volna, ha valaki képviseli őt ezen a fontos eseményen.

– Vajon miért olyan fontos esemény a mai?

– Nemzeti emlékezetünk része, ami 100 éve az országunkkal történt. A 100 év hosszú időszak, a mai ember már eléggé távol került tőle, sokaknak csak történelem, ami meghatározta Magyarország fejlődésének menetét, családokat szakított szét, emberéleteket tett tönkre. De az emlékezetnek nem szabad kihunynia. Mindannyiunk számára fontos ez az esemény, amit politikusként, magánemberként is mindenképpen támogatunk.

– Pakson van Országzászló?

– Van, néhány éve avattunk mi is.

– Sokan úgy gondolják, Trianon már elmúlt, az Európai Unió a maga sajátos módján mégiscsak megvalósította valahogy a nemzetek egységét. Önnek mi a személyes álláspontja ez ügyben, mi a legfontosabb üzenete ennek a zászlónak?

– Leginkább a jövőnek szóló üzenetet hangsúlyoznám: a magyarok mindenhol a világban tartanak össze, ez az összetartás 100 éven keresztül megtartotta az emlékezetünket, segített nemzeti önazonosságunk megőrzésében. A jövőben is tartanak össze a magyarok, bárhova is veti őket a sors a világban. Itthon, Magyarországon pedig, ahol tudunk, emlékezzünk, és az emlékeink határozzák meg a cselekedeteinket. «

ismeretlen kezek eltüntették az eredeti alkotást

A 82 évvel ezelőtti TOLNAMEGYEI UJSÁG, szeptember 21-én megjelent számából idézek:

» TÓTH ISTVÁN,
A HÍD EGYLET ÉS A TVR TAGJA

„Verőfényes napsütésben, feledhetetlenül kedves és lélekemelő hazafias ünnepség keretében f. hó 18-án avatta fel Dunaföldvár közönsége Országzászlóját.” Ez a citátum teljesen igaz a 2020. szeptember 21-ére is, annyi különbséggel, hogy most városunk Országzászlója újrafelállítása, illetve avatása történt ezen a napon. Igen, újrafelállítása, mert ismeretlen kezek eltüntették az eredeti alkotást, valamikor 1945 és 1956 között, nagy valószínűséggel 1948-ban. Az eredeti emlékművet Karl Ferenc József szobrászművész alkotta, ami alapján Weiszgáber János kőfaragó mester készítette a mait, s helyezte el a Duna-parton.

A délután 4 órakor kezdődő ünnepséget megtisztelte jelenlétével Kovács Pál államtitkár, Horváth Zsolt polgármester, dr. Süveges Árpádné alpolgármester, városunk képviselőtestületének tagjai és Dunaföldvár közin-

tezményeinek vezetői. Jelen voltak a Történelmi Vitézi Rend országos és helyi képviselői, a Hagyományörző Íjászok Dunaföldvári Egyletének tagjai, a Horthy Miklós Társaság, a Máltai Szeretetszolgálat, a Pásztortűz Hagyományeltető Egyesület Kisújszállás, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet, 1956 Magyar Nemzetőrség képviselői, illetve a 105 sz. IV. Béla Cserkész Csapat ifjai.

A TVR Díszegység bevonulása, valamint a Himnusz elhangzása után Horváth Zsolt polgármester mondta el köszöntőjét, majd Vesztergám Miklós tárogató művész adta elő hangszerén a Szép vagy gyönyörű vagy Magyarország c. dalt, utána Nagy Zsolt országzászló-kutató osztotta meg gondolatait. Őt követte Zetényi Csukás Ferenc író, aki a Magyar zászló tiszteletéről szóló írását olvasta fel, majd Publik Antal szavalta el Szathmáry István Országzászló c. költeményét, ami 1938-ban is elhangzott. Vesztergám Miklós mondta el Papp-Váry Elemérné, Sziklay Szeréna Hitvallás – Magyar Hísekegy c. művét, Bertalan Emese pedig a Magyarország az én Hazám c. népdalt énekelt el a megjelenteknek. Publik Antal állt újra a mikrofon elé, nagy átéléssel szavalta el Reményik

Sándor Nem nyugszunk bele c. költeményét. A műsorvezető ezután kérte fel Molnár Iván evangélikus lelkészt, illetve Vizi János református lelkipásztort arra, hogy áldják meg az Országzászló Emlékművet. Szávolovics Gabriella elénekelt az Ima a Hazáért c. dalt Vesztergám Miklós tárogatója kíséretével, ami alatt a résztvevő szervezetek megkoszorúzták a felavatott Országzászlót. A koszorúzás után, az ünnepség zárásaként, az egybegyűltek elénekelték a Szózatot, majd a Díszegység elhagyta az avatás helyszínét.

A konferáló Fafkáné Simon Il-dikó a szervezők kérésére meghívta a jelenlévőket egy közeli borozóba, a helyi vállalkozók támogatásával készült egytálétel és némi üdítőital elfogyasztására,

illetve beszélgetésre, eszmecsere-re. A jó hangulatú összefüggéssel méltó befejezése volt a kiemelkedő, nem mindennapos eseménynek.

Nagyon szomorúan gondolok arra, hogy az avatási ünnepséget többen nem érthették meg azok közül, akik sokat tettek az ügyért. Itt elsősorban Szabó Józsi bácsit említeném, aki sokat tett azért, hogy megtaláljuk az ismeretlen helyre száműzött Országzászló Emlékművet, illetve az újrafelállításra kerüljön. «

anyaga süttői mészkő, ebből készült többek között a Duna-híd pillére is

Az alkotó: Weiszgáber János kőfaragó

» BAKSAY ERIKA

– *Minek az alapján készítette el az Országzászlót?*

– Természetesen mintát követtem, hiszen az elképzelés – és a megrendelés – szerint az elkészült emlékmű a pontos mása kellett legyen az 1938-as eredetinek. Egy mintát követtem, egy pontos leírást arról, hogy nézett ki az eredeti, különböző forrásokból sokan elláttak tanácsokkal. Az emlékmű

méretére, formájára vonatkozóan is az eredetit jeleníti meg, volt hozzá egy terv, amit megpróbáltam centiméterre leutánozni.

– *Mekkora kihívás ez egy kőfaragónak?*

– Ez egy nagyon komoly munka volt, főleg, hogy mindent egyedül kellett csinálnom. Talán elmondhatom, hogy életem legnagyobb kihívása volt.

– *Milyen anyagból készült az emlékmű?*

– Az anyaga süttői mészkő, ebből készült többek között a Duna-híd pillére is, vagy a budapesti Rakpart anyaga, részben a Budai váré is. Időtálló, igen erős anyag, több száz évet is kibír, bízunk abban, hogy ez az emlékmű is állni fog sokáig. Igyekeztem szakmai-

lag úgy összehozni, hogy ellenálljon az idő és időjárás minden kihívásának. Az anyagválasztásban volt egy kis hagyománytisztlet is, hiszen az eredeti Országzászló is süttői mészkőből készült, de praktikus oka is volt, hiszen ez egy magyar építő kő, amely erős, masszív, esztétikus, és tökéletesen működik parkokban, épületekben, emlékművekben.

– *Vajon mennyi anyag fért bele?*

– Nagyjából 3 köbméterből készült, ami azt jelenti, 90 mázsa az egész. Daruval helyeztük a végső helyére, a műhelyben pedig targoncával mozgattam, vagyis nem volt kis munka már a megmozdítása sem. Az elkészült alkotás maga egy tömör tömb, a talapzat

egy burkolat, a felső rész a tömör. Minden kézi munka benne, a korona részt, a keresztet úgy vágtam össze méretre. A felirat pontosan az, mint a régi. Amit változtattunk rajta, hogy a régi Magyarország körvonalába belehelyeztem a kicsit, ami talán a negyed része az eredetinek.

– *Miért pont a parknak erre a pontjára került?*

– Ugyan a régi leírások és fotók alapján az eredeti helye valahol a strand mostani területén volt, ez most nem lenne jó hely egy emlékműnek, nem illene a strand funkciójához. Valaki évekkal ezelőtt kijelöltte a mostani helyét, és szerintem jól döntött. Az Országzászló szép, ünnepélyes helyet kapott. «

Intézkedések a 2. hullámra

A márciusban meghirdetett veszélyhelyzet szigorú első hetei után könnyebb nyári hónapok következtek. Augusztus közepétől azonban világosan látszott, hogy a következő hetek egy másfajta helyzetet teremtenek az ország életében. A járvány felerősödött, de a kormányzati szándék világosan amellett szól, hogy az élet ne álljon meg még egyszer. Ennek érdekében központi intézkedések születtek, de ne várjunk országosan egyforma viszonyokat vagy eljárást, hiszen – az alapvető rendszabályokon kívül – az önkormányzatok lokális döntéseket, szabályokat hozhatnak szükség esetén. A nyár utolsó hetei tehát már arról szóltak, miképpen szervezze meg az önkormányzat a városi intézmények életét. A felkészülésről és az indulásról Horváth Zsolt, Dunaföldvár polgármestere számolt be a városi televízióban.

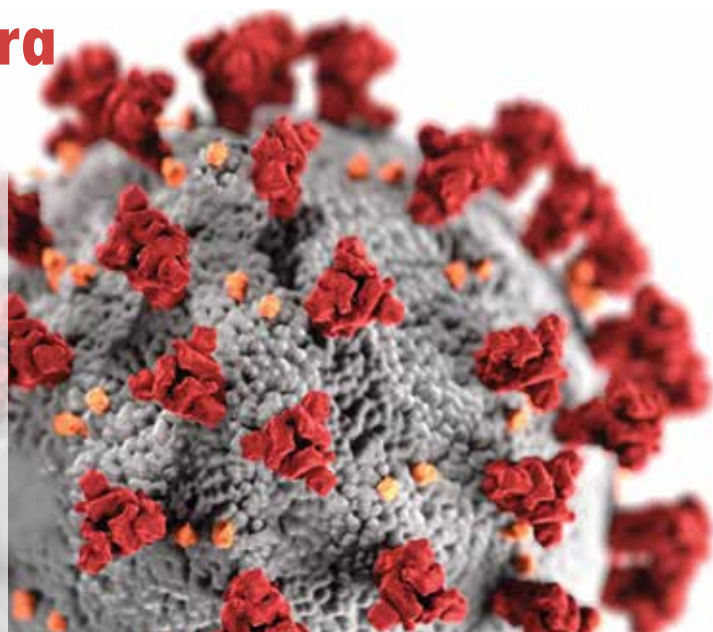
» BAKSAY ERIKA

– Augusztus végén áttekintettük az intézményi működésünket, a bölcsődéstől az idősokotthonáig bezárólag, sorra vettük, az egyes intézmények hogyan fognak indulni, vannak-e olyan problémák, amelyekben a polgármesternek vagy a képviselő-testületnek kéne beavatkozni vagy segítséget nyújtani. Először is minden intézménytől – nem csak az önkormányzati intézményektől, tehát a szakmunkásképzőtől, a gimnáziumtól és az általános iskolától is – bekértem azokat az intézkedési terveket, amelyeket a szeptember 1-jei kezdéshez elő kellett állítaniuk. Mindent azért, hogy tudjuk, milyen protokoll fog működni náluk. Minden intézményhez, az óvodához, bölcsődéhez, iskolához, az Öreg Napközi Otthonához is tartozik élelmiszerlánc is, vagyis az élelmiszerláncvezetőkkel is lejártassuk, hogyan fogjuk szeptembert 1-je után a közétkeztetést bonyolítani, milyen óvintézkedéseket kell alkalmaznunk a szoros kontaktok elkerülése érdekében. A vezetők ezeket az iratokat áthozták, áttekintettük,

megbeszéltük, pontosítottuk azokat. Miután ezek a tervek megszülettek, arra kérünk mindenkit, aki bármely intézményünket látogatja valamilyen okból, hogy tanulmányozza az ottani protokollt, – hogy például hogyan lehet gyereket hozni–vinni, idős szülőt látogatni, étkezést, bármiféle szolgáltatást igénybe venni –, és ezeket a szabályokat tartsa be.

A bentlakásos intézményben a szomszéd településen már hoztak intézkedéseket, mi is figyelünk, folyamatosan monitorozunk, de egyelőre még nem volt olyan ok, ami miatt szigorító intézkedéseket kellett volna bevezetni a szokásos, szigorú rutinon felül. Az óvodában és bölcsődésben a beléptetéshez megvan a protokoll, ugyanez az iskolában, gimnáziumban, szakiban is az egyedi körülményekhez igazítva. Az iskolákban kitalálták az órák közötti elkülönítés rendjét, a szünetekben a gyerekek korosztály és helyszín szerint el lettek különítve, és közben folyamatos fertőtlenítés folyik. Az étkeztetést is átszerveztük, a gyerekek időben, térben elcsúsztatva tartózkodnak az ebédlőben. Igyekeztünk úgy szervezni, hogy minimális kontaktus legyen az idősebb korosztály és a gyermek korosztály között.

Úgy gondolom, a biztonságos évkezdést sikerült biztosítanunk, az egyedi lehetőségek figyelembe vételével. Tisztítószerez, a szükséges eszközökkel rendelkezünk, és a megfelelő humán erőforrás is rendelkezésre áll, a kollégák oktatása is megtörtént. A Jókai utcai csarnok egy gyenge pontunk, annak a folyamatos takarítása, fertőtlenítése nem látszott megoldottnak a szokásos rendben, mármint, hogy az általános iskola takarítói osztott munkarendben takarítsák azt, mivel most minden erőt leköt a főépület takarítása. Ezért az önkormányzat átmenetileg biztosít takarító személyzetet a csarnokba, egy emberünk folyamatosan ott tartózkodik, minden csoport érkezése előtt lesz takarí-

tás. Nem akarunk olyan területet, ahol hézag képződik a védekezés lefedettségében. A továbbiakról egyeztetünk a vöröskeresztrel, a mentőszókkal, a Máltával, a polgárőrséggel és természetesen az intézményvezetőkkel. Úgy érzem, felkészültünk, a személyi feltételeket biztosítani tudjuk, a felszerelés, fertőtlenítő, kesztyű, miegymás kellő mennyiségben rendelkezésre áll.

– *Ezek szerint a bölcsődétől, óvodától kezdve az összes iskolán keresztül az idősokotthonáig bezárólag nincsen semmiféle bezárás, hanem különféle intézkedésekkel a hagyományos szeptemberi rendet próbálja biztosítani az önkormányzat.*

– Pontosan erről van szó. Az első hullám készületlenül érte a családokat, felborított mindent. Most az a fő célunk, hogy ne kerüljön sor ismét online oktatásra, ne hozzuk megint nehéz helyzetbe a gyerekeket, családokat. Ez társadalmi probléma is, de nagy probléma a gyerekeknek is. Azon szociális kompetenciák, amelyeket a közösség nyújt, az online oktatással kivesznek. A gyermek nem szokhatja meg azt, hogy nincs iskola. Az oktatás, nevelés közösségi tevékenység, nem tehetjük ki a gyerekeinket annak, hogy a szociális kompetenciák mellőzésével kelljen ismereteket tanulniuk, közösség nélkül legyenek kénytelenek élni, ha átmenetileg is. Kommunikáljunk a ha-

gyományos formában, erre szükség van a hatékony oktató-nevelő munkában. A közösségben való viselkedés, a későbbiekben munkavállalóként a társadalomba való beilleszkedés mind nagyban függ ezektől a kompetenciáktól. Nem beszélve arról, mekkora teher ez a családoknak, és ennél még sokkal messzebbre vezetnek a következmények.

Kérünk mindenkit, figyelje a város honlapját és az önkormányzati hirdetményeket, mert ezeken a helyeken minden fontos információ megtalálható. Érdemes nap, mint nap figyelni, hiszen a helyzet folyamatosan változhat, bármikor lehetnek új hirdetmények.

– *Lehetnek különbségek az egyes településeken érvényben levő szabályokban?*

– Van központi elvárás, de az önkormányzatok a saját hatáskörükben eltérő intézkedéseket hozhatnak, előfordulhatnak helyi specifikumok. Egyelőre haladunk tehát a hagyományos úton, abban bízva, hogy maradunk is ezen az úton, vagyis nem lesz szükség a mostaninál szigorúbb intézkedések meghozására. Ehhez arra lesz szükség, hogy minden dunaföldvári felelősségteljes állampolgárként viselkedjen, viseljen maszkot, ahol ez előírás, mosson kezet, fertőtlenítsen, kerülje a közvetlen kontaktusokat, és úgy egyáltalán, fokozott éberséggel éljen. «

Üléstermi tudósítások

Dunaföldvár város képviselő-testülete szeptember 22-én tartotta soros ülését, melynek napirendjén 32 nyilvános és 2 zárt ülésen tárgyalandó téma szerepelt.

» BAKSAY ERIKA

Az első napirendben a 2020. évi költségvetési rendelet 2. módosításáról döntöttek a képviselők, majd Dunaföldvár Város Önkormányzatának veszélyhelyzet miatti többletköltségeivel kapcsolatos döntéseket hoztak meg. A képviselők tájékoztatást hallgattak meg a pénzeszközök lekötési módjáról, majd az államháztartáson kívüli források átvételéről és az önkormányzat által államháztartáson kívülre nyújtott támogatásokról szóló önkormányzati rendeletet módosították.

A letelepedési támogatás szabályainak módosítására benyújtott képviselői indítvány tárgyalását a testület a következő ülésre halasztotta, a következő napirendben viszont részben hatályon kívül

helyezte, részben rendeletet alkotott az önkormányzat jelképeiről, kitüntetéseiről, elismerő címeiről, és a településnév használatáról szóló rendeletét felülvizsgálva.

A testület megalkotta az önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatát, majd beszámolót fogadott el a Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha 2019/2020-as nevelési évéről, elfogadta annak munkatervét, majd beszámolót fogadott el a „Gyermekeink Jövőjéért” Közalapítvány 2019. évi munkájáról.

A következő napirendekben a képviselők elfogadták a Dunaföldvári Eszterlánc Óvoda, Bölcsőde és Konyha Varázskert Bölcsőde higiéniai és biztonsági protokollját, illetve nem támogatták a Magyar László Gimnáziumban találó konyha kialakítását. Döntöttek a Dunaföldvár, Kossuth L. u. 4. szám alatti óvoda és iroda épület villámvédelmének kialakításáról, azzal a kiegészítéssel, hogy vizsgálják meg ugyan ezen szempontból a többi óvoda-épületet is. A testület nem támogatta a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás bevezetését, beszámolót fogadott el a Városi Pszichológus 2019. évi munkájáról, majd döntött a Dunaföldvári Művelődési Központ és Könyvtár Munkatervének és Szolgáltatási tervének elfogadásáról.

A következőkben a képviselők elfogadták a Dunaföldvári Duna-parti Idegénforgalmi Kft. 2020. év közbeni beszámolóját, véleményezték a Dunaföldvári Beszédes József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola felvételi körzethatárait, majd a Püspök utca 1. szám alatti általános iskola előtti közterületen egy ismeretlen eredetű üreg leszakadásával kapcsolatban hoztak döntéseket.

Elfogadták a Mezőföldvíz Kft. által előkészített 2021–2035. évi GFT felújítási és pótlási tervet, illetve a 2021–2035. évi GFT beruházási tervet, illetve támogatták Esztergom Város és Pusztavám Község Közép-Duna Vidéke Hulladékgazdálkodási Önkormányzati Társuláshoz történő csatlakozási szándékát. Döntöttek a „Helyi közutak, parkolók és járda felújítása” tárgyú közbeszerzési eljárás eredményéről, illetve arról, hogy a Bursa Hungarica Fel-

sőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat pályázati összegét 2021. évre 2600000 Ft-ra emelik.

A következőkben döntöttek szabadpiaci áram beszerzéséről a 2022–2023. évben, és arról, hogy továbbra is vizsgálják a bérlakás állomány bővíthetőségét. Megszavazták a Dunaföldvári Polgármesteri Hivatal gázkazán cseréjét, majd nem támogatták a DunApp alkalmazás beszerzését. Döntöttek a Dunaföldvár, Magyar László utca ivóvízvezeték kiváltásáról, majd az Ifjúság téri játszótér bővítése iránti kérelmet tárgyalták, melyet abban az esetben támogatnak, amennyiben a helyben lakók is hozzájárulnak a bővítéshez.

A nyilvános ülés végén döntés született a Dunaföldvár, 0374 és 0376 hrsz.-ú utak javításáról, vadkamerák kihelyezéséről, végül a testület civil szervezetek támogatási kérelmeit utasította el.

A zárt ülésen a testület felülvizsgálta Mendi Milán Márió zenei tanulmányának támogatási ügyét, majd a számlavezetésre beérkezett banki ajánlatokat bírálta el. »

Elkezdődött a tanév

Bognárné Balogh Andreával, a Dunaföldvári Beszédes József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola intézményvezetőjével a tanévkezdés feladatairól és a járványveszélyre való felkészülés nehézségeiről beszélgettünk a városi televízióban.

» BAKSAY ERIKA

– Júniusban bezárt az iskola-kapu, szeptemberben kinyílt. Bár a járványhelyzet már akkor is fennállt, az iskolák működése most egy teljesen megváltozott formában folytatódik. Mi a különbség a kettő állapot között?

– Az előző tanév utolsó három hónapját online töltöttük, úgy is fejeztük be, az évfázókat részben online, részben az iskola falai között tartottuk, de mindenképpen szigorú szabályok szerint. Aztán a nyarat a pedagógusok és a diákok nagy része a szokásos módon, ott-

hon töltötte, a gyerekek egy része pedig ilyen-olyan részben a nyári napközis táborokban.

Augusztusban kezdtük az új tanév szervezését hagyományos módon, hiszen azt az információt kaptuk a minisztériumtól és médiaforrásokból, hogy hagyományosan fog kezdődni a tanév. Augusztus utolsó hetében a járványügyi szervezéshez sok segédanyagot kaptunk a minisztériumtól, tankerülettől, legutoljára a megyei tisztifőorvos asszony tartott tájékoztatást számunkra. Mindezek alapján felkészültünk a változásokra.

Mivel az idén egy első osztálylyal több indult a Kossuth Lajos utcai épületben, helyet kellett keresnünk a kis elsősöknek, vagyis kicsit átrendeztük az épületet, emellett a járványügy miatt új bejáratokat nyitottunk, így az iskolába most négy bejáraton lehet

Bognárné Balogh Andrea

bejutni, és négy bejáraton át lehet távozni onnan, hogy elkerüljük a nagyobb csoportosulást. Módosítottuk az ügyeleti rendet, több ügyeletes pedagógus van, az ajtóknál reggelente a pedagógiai asszisztensek és a kollégák állnak, akik a kézfertőtlenítést végzik, minden tanulót és belépő felnőttet fertőtlenítenek, a hazamevetelnél a kapuknál szintén ügyeletesek vannak. Az étkezések ide-

jét, rendjét is módosítottuk, más-hogyan osztottuk be a gyerekeket, hogy ne tömörüljenek, késleltetve engedjük be őket az ebédlőbe és a mosdóhasználatot is szakaszoltuk, meghatároztuk ennek a rendjét is, megint csak a tömörülés elkerülése érdekében. Ehhez biztosítottuk a fertőtlenítő szereket. A szünetek rendjén úgy változtatunk, hogy a felsőben páros és páratlan évfolyamok felváltva ►

► mennek ki az udvarra, a bent lévő osztályok az osztálytermükben maradnak, hogy ne találkozzon annyi gyerek egymással. Széthúztuk a szülői értekezleteket, az évnnyitót csak az első osztályoknak tartottunk, de azóta ezek a szabályok is szigorodtak. Azokat a rendezvényeket, amelyek az aulában lettek volna, átszerveztük. Minden nap, minden órában kapjuk az új információkat, amelyekhez azonnal alkalmazkodunk.

– **Vagyis a fő szervező erő a csoportosulások elkerülése. Hogy néz ki a helyzet az osztálytermekben?**

– Ahol lehetséges volt, ott szelölősebbé tettük az elrendezést, felesleges tárgyat, szekrényt, cipős

polcot kivittünk az osztályból, törekedtünk a ritkás elrendezésre, hogy minél nagyobb tér jusson a gyerekeknek. A maszk viselését a szünetben kérjük, a közösségi terekben, de az osztályteremben, ahol egy közösség tartózkodik, nem kell hordani, bár természetesen lehet ott is. A szellőztetésre, levegőzésre nagyon ügyelünk, mindig, amikor csak lehetséges. Minden teremben elhelyeztünk kézfertőtlenítőt, most pedig már a tárgyak, felületek fertőtlenítésére is több figyelmet fordítunk. A felső tagozaton a termeket nem csak egy osztály használja, a nyelvi teremben, gyakorlati teremben fokozott mértékben kell szellőztetni, fertőtleníteni. Mindenhol fokoztuk a tisztítást, a közösségi

terekben pedig kötelező a maszk használata.

– **Hogy viselik a gyerekek és a dolgozók ezt az állapotot?**

– Több értekezletet is tartottunk ebben a tárgyban, több iratot is adtunk ezzel kapcsolatban, hogy mindenkit tájékoztatni tudjanak a pedagógusok a szabályokról. Az első tanítási nap előtt már minden olyan dolgot megkaptunk, amivel biztosítani tudtuk a fertőtlenítést, tisztaságot. A pedagógusok nagyon tevékenyen és aktívan álltak a helyzethez, a tanulók már az első napon is példamutatóan, fegyelmezetten fogadták az intézkedéseket, hozták a maszkot, sorban álltak a fertőtlenítésnél, dícséretet is kaptak érte. Az aulába kilépve rögtön maszkot húznak,

az alsósok is fegyelmezetten hordják a közösségi tereken.

– **A tanévkezdés egyéb területeken hogy alakult?**

– Szerencsére időre megoldottunk mindent, megérkeztek a tankönyvek, betöltöttünk minden állást. Mentek el tőlünk pedagógusok, lettek új osztályaink, ahová plusz tanerő kellett, de jöttek is hozzánk, a szakos ellátottságunk 100%-os, még az asszisztensi állást is sikerült betölteni, tehát mi teljes létszámmal és maximális fordulaton tudunk működni. A helyzet stabil, biztonságos a tanerők tekintetében. A házon belül a mi körülményeinkhez igazítva mindent megtettünk egyrészt a hagyományos tanévkezdési feladatok szempontjából, de a járványügyi szempontból is. «

Életmentő eszköz a városházán

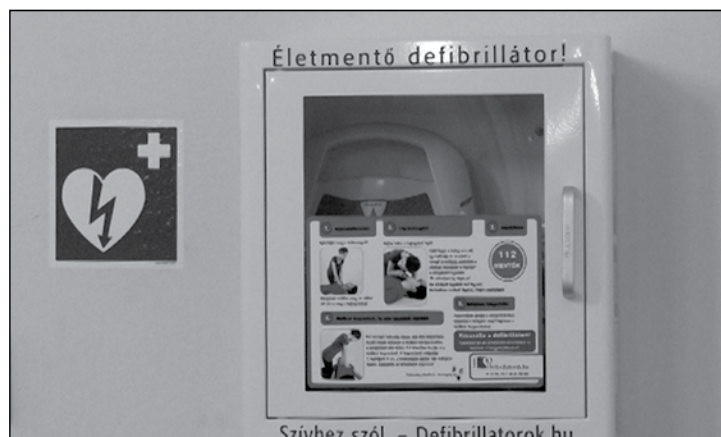
A defibrillátor egy elektromos áram keltésére alkalmas orvosi készülék. A defibrillátorral rövid ideig tartó, néhány amper erősségű áramot lehet előállítani. A szív elektromos ritmuszavarait csaknem pillanatszerűen megszüntetheti.

A HELP program keretében ma már Magyarországon is mind több helyen bárki számára elérhetők az AED-k (automata külső defibrillátorok). Ezek képesek – elektródákkal a beteghez csatlakoztatva – a szívritmus elemzésére, kommunikálnak az elsősegélynyújtóval, kamrafibilláció észlelése esetén pedig figyelmeztetnek az elektrosokk szükségességére. (Wikipédia)

» SZABADOS SÁMUEL

Kórházon kívül is egyre több helyen fellelhetők defibrillátorok, melyek használatával emberéletet tudnak megmenteni akár laikusok is. Városunkban jelenlegi információink szerint a sportpályán, a Holler UNFC tulajdonába van három darab, valamint a Kemiker Kft. rendelkezik egy eszközzel. Géczy László, a vöröskereszt helyi szervezetének elnöke, képviselő-testületi tag arról számolt be, hogy szeptembertől a városháza alsó szintjén, a bejáratához közel került felsze-

relésre egy automata életmentő eszköz. A város a vöröskereszt segítségével vásárolta. Ezzel együtt egy elsősegélynyújtó komplett felszerelést kapott a városháza, melyet az étkező konyhában helyeztek el, azzal a funkcióval, hogy bárki igénybe veheti baleset esetén, nemcsak a dolgozók, de az utcai járókelők is. Ezáltal a városháza egyfajta elsősegélynyújtó központtá vált. A szívritmust helyreállító gép a legmodernebbek közé tartozik, használata viszonylag egyszerű, hiszen a bekapcsolása után magyar nyelven lépésről lépésre adja a használati utasításokat. Ettől függetlenül fontos, hogy minél több ember részesüljön kiképzésben a használattal kapcsolatban. Vészhelyzetben az ember hajlamos pánikba esni, nem tudja szakszerűen használni. A vöröskereszt szakemberek bevonásával képzéseket szervez kellő érdeklődés esetén akár több turnusban a városházán. A gépek száma még kevés városunkban, Géczy László szerint szükség lenne arra, hogy idővel elsősorban a közintézményeket szereljék fel, például az iskolákat, művelődési házat. Ugyanakkor fontosnak tartja, hogy minél több

ember sajátítsa el használatát, akár diákok, felnőttek, nyugdíjasok.

Szintén a vöröskereszt vezetője számolt be az idei véradásokról. A nyári és az őszi, szeptemberi véradás rendben lezajlott, természetesen a járványügyi szabályok szigorú betartásával. Sok véradó jelentkezett, a speciális helyzet ellenére több mint százan adtak vért a nap folyamán. A véradással párhuzamosan zajlott a művelődési ház udvarán a hősképző gyakorlat a Te is lehetsz hős jelszó alatt, mely arra utal, hogy aki életet ment, hőssé válik. Mintegy harmincan vettek részt rajta, többségük gimnazista diák volt. Gumibábun gyakorolták az újraélesztés technikáját a véradó szolgálat és a vöröskereszt szakképzett munkatársainak irányításával. «

Támogatóink

**Dunaföldvár Város
Önkormányzata
Dr. Süveges Árpádné
Kiss Lajos Csaba
Ráthgéber Lászlóné
Petrovics Józsefné
Dr. Hallai Róbert**

MEGJELENIK 3500 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYLET
FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. ANDRÁS FERENC,
E-MAIL: ANDRASF2011@GMAIL.COM
TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS
Cím: 7020 DUNAFÖLDVÁR,
KOSSUTH L. U. 2.,
TELEFON: (75) 341-176,
HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,
SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS
NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,
7100 SZEKSZÁRD, EPRESKERT U. 10.,
TELEFON: (74) 529-950.
ISSN 1589-164X

A megértés ösvényein

A Művelődési Központ és Könyvtár által szervezett Őszi zsongás elnevezésű szeptemberi programsorozat első rendezvénye A megértés ösvényei című kötet bemutatója volt, amelynek szerzője dr. András Ferenc filozófus, a Pannon Egyetem docense és intézetigazgatója, egyben a helyi újságot és televíziót működtető Part-Oldalak Kulturális Egylet elnöke.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Városunkban ismerik, tisztelik és szeretik András Ferencet, így nem csoda, hogy a vírusjárvány dacára sokan voltak kíváncsiak a kötetbemutató beszélgetésre. Részt vett a rendezvényen Horváth Zsolt polgármester is, aki köszöntőjében szolt a szerzővel közös pedagógusi pályakezdésről, s arról a büszkeségről, hogy egy kisvárosnak mennyit jelent, hogy tudós emberek is lakják. A szerzővel Baksay Erika pedagógus-újságíró és Lukácsné Mészáros Irma nyugdíjas gimnáziumi tanár beszélgetett.

Az est első részében arról a személyes útról faggatták András Ferencet, miként lett a földvári tanítóból filozófus, milyen belső folyamatok indították el a tudományos munka irányába. Majd a filozófiai gondolkodásmód, világlátás különlegességét próbálták megismerni. A beszélgetés második felében a kötet legfőbb kérdései kerültek szóba. A világ, a másik megértésének képessége korántsem a bölcsek kirázólagos erénye. Egy csendes hőst mindenki magában hordoz. Mindenki, aki ért, s annyiban, amennyiben ért. A mélyen-látás, a mélyen-értés bajnokainak tisztelete épp abban gyökerezik, hogy mi mértékkel értők is tudjuk, milyen roppant jelentős az értelmezni tudás értéke – biztatja olvasóit a szerző.

A megértés azért talányos, mert a mélyben egy paradoxon rejtőzik. Egyrészt az értelmező egyén szükségképpen konkrét testtel rendelkező személy, meghatározott téridőbe, kulturális-tradicio-

András Ferenc

nális hatások történeti láncába ágyazva. Azaz a dolgokat úgy látja, ahogyan csak ő láthatja. Ugyanakkor a másik, a mások, a világ megértése éppén abban áll, hogy az egymást értők nem eltérően, hanem ugyanúgy látják a dolgokat. Azonosan. Ha nem, akkor nem meg –, hanem félreértésről beszélhetünk – kapjuk a magyarázatot.

Szó volt a megértés lehetőségének vagy lehetetlenségének filozófiai megközelítéséről. Kérdések sorakoztak, gondolkodtattak el a hallgatóságot: honnan tudjuk egyes értelmezéseinkről, hogy helyesek? S mitől ébredünk rá egy másik esetén, hogy félreértésről van szó? Mi a helyes értés és a félreértés kritériuma? De a kötetben szó van az irodalmi fordítás vakond-munkájáról, a fake news, azaz az álhírek sajátosságairól és felismerésének lehetőségéről is.

A filozófiatudomány, amely eredeti jelentésében a bölcsesség szeretete, nem tartozik a könnyedén befogadható ismeretek közé. A szerző, aki a katedrát hagyta ott, hogy újra az egyetem padjaira ülve filozófiát tanuljon, a 2010-es doktori cím megszerzése után 2017-ben habilitált. Tizenkét tanulmányát gyűjtötte össze eb-

ben a kötetben, amely a 2010-ben megjelent A kommunikációs tér filozófiája című kötet alaptémáját folytatja.

Hogy mi, laikusok okosabbak lettünk-e az esti beszélgetés során vagy leszünk-e a kötet elolvasása után, nem lehet eldönteni. Az biztos, hogy a hallgatók-olvasók elötpregenek a kérdéseken, s az is világos, hogy a megértés egyfajta összhang. „Akkor értjük a másikat, ha megnyilvánulásának többféle lehetséges jelentése közül azt tulajdonítjuk neki, amit ő maga tulajdonít.”

S hogy mi értelme mindennek? Mi a tétje? Önmagunk, önértékelésünk, önbecsülésünk. A filozófia kételkedni, kérdezni, érvelni és bizonyítani tanít minket. Kritikai gondolkodásra nevel, személyes, egyéni belátásaink kitüntetett szerepének fontosságára int.

Az igaz és az álhírek özönében saját értelmünk, józan eszünk tisztán- és karbantartása mindene-előtt a mi feladatunk, a mi felelősségünk. Így őrizhetjük meg önmagunkat. Talán épp ez a kötet címének központi üzenete: amíg hű maradsz letisztult gondolataidhoz, önmagadhoz, helyes ösvényen jársz. «

(A Dunaújvárosi Hírlap 2020.09.11-i számában megjelent írás szerkesztett változata.)

Helyesbítés

A Part-Oldalak szeptemberi számában megjelent Régi dokumentumok nyomában című cikkben a felső képen nem a Névery házaspár, hanem a Folkner házaspár látható. Elnézést kérünk az érintettektől. «

Gondolatok a változásról

» L. MÉSZÁROS IRMA

„Hajt az idő gyorsan – rendes útján eljár – /Ha felülünk, felvesz, ha maradunk, nem vár;/ Változik a világ: gyengül, ami erős,/És erős lesz, ami gyenge volt azelőtt” A Toldi estéje egyik alapkérdését fogalmazza meg a fenti Arany János-idézet, amelyvel kapcsolatban gimnáziumi magyartanárként mindig érdekes volt a diákok véleményét hallani.

Kell-e a változás? A változás pozitív vagy negatív érték? Kárhoztassuk-e? Ragaszkodjunk-e mindenáron a múlthoz? És mennyire? Mindent el kell vetni a múltból? Milyen szerepe van a változásnak az életünkben? Sok kérdés fölvetődött mindig.

Változó világban élünk – hangzik el gyakran manapság is. Mennyit megélték szüleink, nagyszüleink! Háborúkat, hadifogságot, forradalmat, válságot, határ – és rendszerváltozásokat. És mennyit megélték a mai generációk, még a közép- és fiatalabb korosztály is – csak talán mást és másként.

A lakosság nagy része tavasszal addig nem tapasztalt bezártságban élt. Akkor a beszélgetésekben többen a háborús időszakokkal hasonlították össze. De ez más volt. Talán kisebb volt a félelem, és kisebb a tragikus veszteség is. A félelem mégis bennünk maradt, s bennünk van most is. Pedig ez nem jó. Ha „fortélyos félelem igazgat minket”, az ember nem marad önállóan gondolkodó lény, hanem az ösztönei átveszik az irányítást. S akkor mivé lesz az ember? Gyűlölködés, agresszivitás, ellenségeskedés tapasztalható a politikában, a világhálón a hozzászólásokban, az utakon és a mindennapokban. „Az emberfaj sárkányfog-vetemény” – jajdult fel Vörösmarty Mihály a 19. század közepén. S mi a 21. század második évtizedének végén? Eltorzul az ember?

Hinni szeretném, hogy talán mégsem. Hogy a jó is bennünk van. Mert együtt érzünk a bajba jutottakkal, mert segítünk a másoknak, mert tesszük a dolgunkat önmagunkért, gyermekeinkért, a közösségért. S mert másként nem lehet emberként élni. «

Térzene a Marcipán cukrászda teraszán

» SZABADOS SÁMUEL

A szép kora őszi nyarat élvező sétálók figyelmét a belvárosban kellemes hangulatot teremtő muzsika kötötte le szeptember 11-én délután. A cukrászda teraszán a Pécsi Tudományegyetem zenei tagozatának szaxofon kvartett formációja adott koncertet. A fülbe-mászó dallamok a székeken helyet foglaló közönségen kívül sok járókelő figyelmét felkeltették. Somogyvári Arnold, a csoport vezetője tájékoztatott bennünket arról, hogy miképpen jött létre a dunaföldvári fellépésük. Az egyetemen pár éve indult be a zenei tagozat, szaxofonos képzés pedig az elmúlt évben. Kis csapatuk tavasszal állt össze és az egyetem felkérésére ősszel egy országos turnéra, fellépés sorozatra indultak, melynek célja a zene, a szaxofon, mint hangszer valamint az egyetem zenei tagozatának népszerűsítése. A turné egyik állomása városunk lett. A szaxofon viszonylag fiatal hangszer, a 19. század vége felé már használták, de igazán a 20. században vált népszerűvé főleg a jazz- és a könnyűzenében. Repertoárjukban szerepeltek e műfajok klasszikusai is, de felcsendültek Bach ismert zenei motívumai, kétszáz éves francia da-

lok átiratokban. Ezzel azt akarták bemutatni, hogy a hangszer igen sokoldalú és bármilyen stílust képes modernebb formában megszólaltatni. A gyerekek nagy öröme a koncert végén mesefilmek ismert dallamai csendültek fel. A társulat egyik tagja, Szendrői Zsuzsanna az egyetem zenetanára. Örömmel tapasztalja, hogy az utóbbi években a korábbi időkhöz viszonyítva egyre több hölgy ragad fúvós hangszert a kezébe, tehát megtört a férfi hegemonia. A társulat alapításában is részt vett. Öröm számára, hogy tanítványai-

val együtt zenélhet. A körkölönbség sem nagy köztük, szinte baráti társaságot alkotnak. Jól esett szá-

mára, hogy a helyi közönség élvezte zenéjüket a visszajelzések alapján. «

Duna-hídunk 90 éves 1.rész

Mi, vagyis Dunaföldvár –az ország közepe

» BOGNÁR ZOLTÁN

A híd – mit híd, Híd, sőt, fokozzuk dunaföldváriasan: a mi Hídunk, a Nagy-Duna-hídunk – kerek évfordulót ül. Ül? Egy híd nem is „ül”, hanem: van, létezik, összeköt, kapcsolatot teremt, s tán még szebben: átível.

Igen, átível a Dunán.

Magyarország legnagyobb, Európa második leghosszabb folyóján. No, és hol, hát persze, hogy az ország közepén!

Mert mit nekünk Pusztavacs, a mai Magyarország kiszámított közepe a Jeltorony- emlékművel! Se jelentős országrészek találkozását, se számottevő vízfolyást nem tud felmutatni, a kettő összege, ugye a „nem”. (Minden tiszteletünk mellett. Sőt, újabban, 2019 óta, a még pontosabb mérések alapján nem is Pusztavacs szélén, hanem a közelében lévő Hernád nevű településen van az ország közép!)

Nálunk, a hiddal, a Duna-menti Dunaföldváron egy sereg kedvező tényező jelen van.

A 2860 km-es Duna 410 km-nyi magyarországi szakasza hazánk fő vízi útja. A nagytájakat beosztó klasszikus tagolás – Dunántúl, Duna-Tisza-köze, Tiszántúl-szerint nagytáj-hatá-

ron vagyunk, az első (jobb part) és a második (bal part) esetében. (Ebben a leegyszerűsített, gyakran használt hármas említésben hol is van, mi is az Északi-középhegység helye, szerepe? A Börzsöny, a Mátra, stb., a Zempléni-hegység, mint Duna-Tisza köze, fura, avagy, a hármas ►

► tagolásban van egy negyedik?)

Maradva ennél az ősi felsorolásnál, jöttek a „Dunántúl kapuja”, ellenkező irányban az „Alföld kapuja” kifejezések Dunaföldvára, illetve a hídra alkalmazva.

És akkor jött a geográfia tudománya, amelynél fontos szempontok merültek fel. Így a keletkezéstörténet, a tengerszint feletti magasság, a szintkülönbségek, a geomorfológiai formák, a felszín építőanyagai.

Ezek szerint, bizony, a Mezőföld velünk együtt, Dunaföldvárostul a tágabb értelemben vett Alföld része, egészen a Velencei-tó, Velencei-hegység térségig, Székesfehérvárig, a Sióig, Sárvízig, délre a Tolnai-Szekszárdi-dombságig. Az Alföldhöz hasonlóan társul a Sárköz és a Dráva-mellék is, innen, a Dunántúlról.

Így jóval árnyaltabb a kép, de elvitathatatlan, hogy a bal parti Alföld-rész (Pesti-síkság, Kiskunság, egyéb Duna-Tisza-közi részek) jelentősen eltérnek a jobb parti Alföld, a Mezőföld 20–30–50 m-es vastagságú löszkötegeinek Érdtől a déli országhatárig tartó látványától, formavilágától.

Szóval, ez az ország közepi érzés így kezd dagasztani dunaföldvári keblünket (s még a közlekedési útvonalak hátra vannak!) Különösen, hogy az utóbbi időben a „Dunaföldvár” helységnévtábla átlopakodott-settenkedett a hídon, a túlpartra, át a megyehatáron is! (Túlso félre, ahogy régiesen mondják), amely itt a Duna közepe! E mögött valószínűleg a lakott területi 50 km/h-s sebességtartomány híd érvényesítése lehet...

Az „országközepiség” realitását most is adják azok a természetföldrajzi és társadalom-földrajzi tényezők, amelyek már az 1920-as évek közepén ott munkálkodhattak a térképasztalra töprengve tekintő fejekben.

Adott volt a Duna É-D-i futása, a már említett jobb parti két, eltérő jellegű alföldi tájhatár.

Adott volt az ősi Buda-Eszék hadiút (amelyből az 1950-es

években lett korszerűen betonozott Budapest-Pécs-Barcs fontos út), a mai 6. sz. főközlekedési út.

Kínálkozott egy, az ország közepén teremtendő kapcsolat, a Kecskemét-Dunaföldvár közötti, K-Ny-i irányú, a jövőben 52. sz. út, a Dunántúlon szintén K-Ny-i irányt követő úttal és dunántúli térségekkel. Ebből lett a Dunaföldvár-Dombóvár-Kaposvár-Nagykanizsa útvonal, amely keresztülmegy az egész Dél-Dunántúlon, azaz a 61. sz. út.

Szintén régi örökség a Duna bal parti települései közötti kapcsolatot fenntartó Budapest-Baja 51. sz. út, újabb remek elérési lehetőség.

A kisebb, közeli településekre vezető utakat most nem részletezve – egy fontos kinyúló „kart” még említsünk: Dunaföldvár-Mezőfalva-Székesfehérvár.

Ezek az úthálózati, meglévő, ill. szóba jöhető realitások tehát léteztek az 1928–1930. évi építéskor, ehhez csatlakozott előnyeivel, hátrányaival az M6-os autópálya (2010. év).

S a vasút? Ha a hidépítés indokait keressük a múltban, akkor meg kell említeni, hogy a Puszta-szabolcs-Dunaföldvár-Paks vonal 1930-ban már több mint három évtizedes múlttal bizonyított, a solti oldalon működött a Kunszentmiklós-Kalocsa vasút. A továbbfejlesztések az előbbi vonalnál Sárbogárd, utóbbinál Fülöpszállás felé tervezhető lehetőségek voltak.

„Csak” hidak kellettek a Nagy- és Kis-Dunára, s a vasúti összeköttetés is a látható jövőbe került. (A Dunaföldvár-Solt vasúti kapcsolat 1940-ben létre is jött.)

A közlekedés-földrajzi centrum gyűjtő-elosztó kapocs szerepe komoly energiákat szabadíthatott fel Dunaföldvár számára.

Vajon a szépkorba lépő Duna-híd, ma, a 90 éves bölcsességével lehűtené-e az eredendő lelkesedést, mondván – 2020-ban, hogy lesz itt még dunai személyhajó forgalom megszüntetés, Dunaföldvár-Paks vasúti közlekedés-felszámolás, sínfelszedés, s ezzel a Dunaföldvár-Solt vasút-

nak is vége, lesznek új hidak, M6 pálya...

Igaz, igaz, ám ki látta ezt előre az 1920-as évtized közepén, a tervezés időszakában? Senki. «

(folytatjuk)

Felhasznált források:

- 24.hu/2019/06/25 magyarorszag-kozepe-pusztavacs-hernad/
- Szászvári Józsefné: Beszéd Székesfehérváron az 1920-as évtized közepén, a tervezés időszakában? Senki. «
- **Felhasznált források:**
- 24.hu/2019/06/25 magyarorszag-kozepe-pusztavacs-hernad/
- Szászvári Józsefné: Beszéd Székesfehérváron az 1920-as évtized közepén, a tervezés időszakában? Senki. «
- **Felhasznált források:**
- *Földvári tabló. Dunaföldvár, 2009. Szerk.: Raffainé Kókány Judit, szerző: Lukácsi Pál.*
- *Dunaföldvár története az őskortól napjainkig. Dunaföldvár, 2002. Dunaföldvári Part-Oldalak Kulturális Egylet. Szerk.: Dr. Tötös Gábor, szerzők: Dr. Rosner Gyula, Dr. Szalai Károly, Götzinger Károly, Bognár Zoltán.*
- *Magyar Életrajzi Lexikon. A-K. Főszerk.: Kenyeres Ágnes. Bp., Akadémiai K., 1967.*
- hu.wikipedia.org/wiki/
- library.hungaricana.hu/hu/collection/helyi_lapok_TolnamegyeiUjsag/1930.XII.évf.93.szám

Egy fénykép nyomában, azaz egy kendergyári tűzoltólány emlékei

Lengyel Miklósné Horváth Ilona

» L. MÉSZÁROS IRMA

Az interneten a régi újságokat böngészni rendkívül érdekes. Igazi történelmi utazás. A témák, a nyelv, a stílus mind-mind jellemző az adott korszakra. A történelemkönyvekből tanult események kicsit másként, közvetlenebbül jönnek elő. Így Dunaföldvár múltjának érdekes mozzanataira, eseményeire is rábukkanhatunk. Íme, egy rövidhír, a Tolnai Népszó 1960. augusztus 7-i számából: „Több versenyen szerepelt már kiváló eredménnyel a Dunaföldvári Kendergyár önkéntes tűzoltóságának fiatal lányokból álló versenycsapata. A ceglédi országos versenyre készülő tűzoltó-lányoknak most új egyenruhát vásárolt a gyár. Szemmel láthatóan tetszik a ruhaanyag, amit Varga János gyárvezető ad át a lányoknak. A műszak letelte után a szabóhoz viszik megvarratni.”

A szöveghez tartozó fényképet nézve nem gondoltuk volna, hogy a csinos lányok tűzoltók. Dunaföldvár egyik közösségi oldalának szerkesztőjeként magam is elcsodálkoztam, s feltettem a kérdést: – Felismertek valakit? Gon-

doltam, hogy mindez a világba kiáltott pusztaság marad. Szinte hihetetlen, de a poszt és a fotó megjelenése után azonnal érkezett a válasz: Középen én vagyok, Horváth Ilona.

Meglepődtem, elcsodálkoztam s elgondolkodtam. Vajon mit érezhetett az a hölgy, aki hatvan évvel ezelőtti önmagát és munkatársait látta a világhálóra felkerült képen? Akkori hozzászólásából csak annyit tudtam meg, hogy a bútortlap üzemből dolgoztak, s országos elsők lettek a versenyen. No meg a neveket: – Tőlem jobbra Takács Eta, Horinger Mária, Nagy Katalin, balra Miskolci Mária, egy névre nem emlékszem.

Az üzenetváltást személyes találkozás követte, hiszen az 1965 óta Budapesten élő Lengyel Miklósné Horváth Ilonának ma is rendszeres kapcsolata van Dunaföldvárral. Öccsével őrzik a Püspök utcai családi házat, látogatják húguk családját és természetesen a szülői sírt.

Horváth Ica még nem volt 16 éves, amikor a Kendergyárba jelentkezett munkára elválaszthatatlan barátnőjével és névrokonával, Horváth Sacival együtt. Az általános iskola befejezése után öt éves-

anyja nem engedte a gimnáziumba, Sacit pedig nem vették fel a fővárosi ruhaipari tervező iskolába. Úgy döntöttek: mennek a kendergyárba dolgozni. Sorban állás volt a jelentkezéskor – mondja. 1959. március 2-án kezdtek segédmunkásként, három hónapig csak éjszakai műszakban. Aztán mindketten a kísérelti bútortlap üzembe, majd a megépült új kétemeletes üzembe kerültek. Egy idő múlva pedig Ica a labor dolgozója lett: az üzemből ugyanis minden munkafolyamatban ellenőrizték az anyagokat: például a szakítószilárdságot, a szárazságot, a műgyantát. Közben a lányok beiratkoztak a helyi gimnáziumba is, Szalay Kálmán osztályába kerültek. Ica laboránsként dolgozott egészen férjhezmeneteléig, illetve Budapestre költözéséig, 1965-ig.

A felnőtté válásának hat évét köszönheti a kendergyárnak, s azt a sikerélményt is, amit a tűzoltócsapat tagjaként tapasztalt meg, hiszen a legjobbak lettek, országos elsők. A múltira így emlékszik: „1959–60 tájékán szervezték a csapatot, s mi, a barátnőmmel, örömmel jelentkezünk. Három műszakban dolgoztunk, s a gyakorlást mindig a munkarendhez igazították. Ha délutánosak voltunk, már délre mentünk, hogy a kétórás munkakezdés előtt még gyakorolhassunk Dort Lajos bácsival”. Jót mosolyog ma, hogy annak idején a 30–35 év körüli műszakvezetőt így szólították. Nagyon szerették a gyakorlást is, a vezetőt is. Ica pontosan emlékszik a szavajárására, ahogy noszogatta őket: „Angyalom, a betyár szentjít ►

Égő szív oltását nem vállaljuk

(Részlet a Tolnai Népiújság 1960. aug. 7-i cikkéből)

A napokban a Dunaföldvári Kendergyárban jártam, ahol éppen akkor tárgyaltak arról a gyár vezetői, hogy egyenruhát csináltatnak az önkéntes tűzoltóegyesület tagjainak. Nagyon csodálkoztam, amikor láttam, hogy a ruhaanyag nem valami szokvány vászon vagy egyenruhaanyag, hanem selyem és másfajta finom — hogy úgy mondjam, női ruhaanyag... Később megtudtam, hogy ez nem valami szemfényvesztés, hisz női tűzoltóegyesületről van szó. Később sikerült megtalálnom két tagot is az egyesületből, Horváth Saroltát és Horváth Ilonát. Nem testvérek, csupán névrokonok. Egy év óta tagjai a tűzoltócsapatnak, és nem bánták meg, hogy beléptek.

— És mit szóltak a szülők ehhez a nem éppen nőies társadalmi elfoglaltsághoz? — Az én szüleim, — mondja Sarolta — először aggódtak értem. Nem is annyira azt vették zokon, hogy ilyen férfias egyesületben vagyok, inkább attól féltettek, hogy valami bajom lesz: leeseek a létráról, vagy ha netán tűz esetén oltunk valahol, megégek.

Megnyugodtak már a szülők, s most az jelent izgalmat az életükben, ha leányuk versenyen vesz részt, s a csapat jó eredményéért szurkolnak. Minden alkalommal be kell számolni a verseny lefolyásáról. — Legutóbbi versenyünkön — mondja Horváth Hona — csúfoltak bennünket a többi leánycsapat tagjai, mert nem volt egyenruhánk. Azt mondták, hogy úgy lóbog a nadrágunk, mint a zászló. A versenyt mégis mi nyertük meg.

Most készülünk Ceglédre, az országgrészi versenyre, ahol ismét szeretnénk továbbjutni az országos döntőre. Reméljük, sikerülni fog.

— Milyen fecskendővel dolgoznak?

— Négyszáz percliteres gépünk van, s a megyei döntőn 48 másodperces idővel győztünk. Az országgrészin 44 másodperc alatt szeretnénk elkészülni.

— Nem nehéz leányoknak tüzet oltani?

— Nem! Először féltünk, hogy nem bírjuk majd el a tömlőt, azt hittük, hogy nem tudjuk kigurítani, de ma már ezen rég túlvagyunk. Szépnek tartjuk. Csak egyet nem vállalunk.

— Mit?

Mindketten nevetve válaszolnak. — Lángoló szerelmes szívek oltását.

— Hívták már ilyen esethez is?

— Útjába kerül az embernek néha!

► a világnak, szedje már össze magát!” A ceglédi országgrészi verseny után az országosot is megnyerték. Teherautóval vitték őket Budapestre, s az ünnepélyes eredményhirdetésekor természetesen az új ruhájukban feszítet-

tek. Jutalmul Nagy Józsefné könnyűipari miniszter dicséretben részesítette a dunaföldvári Kendergyár lány tűzoltócsapatát. A dokumentum ma is ott lapul Ica családi archívumában. Ráadásul 100 forint jutalmat is kap-

tak. Hogy mennyi pénz volt ez akkor? Az idősebbek tudják!

Igazi tüzet nem oltott, munkahelyi tűzre sem emlékszik, bár veszélyes üzem volt a kendergyár. A kezdetekkor, még a bútortalap üzemben éjszakai műszak közben

az ablakon kinézve észrevette, hogy a szemközti épületben mint ha szikrázna valami. Azonnal szólt a műszakvezetőnek, s így a gyors beavatkozás következtében komoly baj nem történt. Csak egy rezsó maradt bekapcsolva. Icának szeme volt hozzá, hogy észrevegye!

Emlékek, dokumentumok, amelyek hatvan évvel ezelőtti eseményhez kapcsolódnak. (A keretes írásban megtalálják a korábbi interjú részletét is.) A fiatalabb olvasók talán nem is értik, miért emlegetik az idősebbek ma is a Kendergyárat. Mert amit ők most ismernek, az romhalmaz. Romvadászok és más különös hobbik művelői fordulnak meg időnként arrafelé. Pedig hajdanán! Micsoda élet volt ott!

Dunaföldvári Kendergyár 1911–1991 – állhatna a fejfáján. Élt nyolcvan évet. 1910-ben alapították. Akkoriban a Baracs közelében fekvő papi birtok kendertermését dolgozta fel. Tolna megye len- és kenderipari üze- mei közül ez volt a legrégebbi, a termelési értéke szerint is a legnagyobb. Mondhatjuk, hogy idővel országos híré lett. Sok változáson ment át. 1966-ban például Ciprusba, Belgiumba és Görögországba szállítottak bútortalapot Dunaföldváról. A megtalált dokumentumok szerint a kendergyár bútortalap üze- me 170 fővel, rostkikészítő részlege 237 fővel dolgozott. Lakásokat építettek, saját orvosi rendelő, bölcsőde, napközi és 180 fős üzemi konyha működött. Büszkéek voltak a kultúrotthonra, amelyben műkedvelő előadásokat is tartottak. Például a Szecsey József rendezésében és főszereplésével színpadra vitt Molière-darabban, A fősvényben Mariannát Horváth Ilona alakította.

A dunaföldvári Kendergyár a 70-es években folyamatosan termelt. Éjjel-nappal, vasárnap is dolgoztak. Négy műszakban folyt a munka. Aztán... Aztán 1991-ben bezárták. Már csak az emlékezetben és az ilyen történetekben, mesékben él. Egyszer volt, hol nem volt... «

MÚLTUNKBÓL...

190 éve született **FALBÖCK RÓBERT HONVÉDHADNAGY, DIÁK.** Dunaföldvár és környékének lakossága
110 éve állíttatott síremléket a hős hadnagy tiszteletére

„Ismert, áldott sírok között
Emelkedik a hant,
Falböck Róbertnek csontjai
Pihennek ott alatt...”

» SZÁSZVÁRI JÓZSEFNÉ

Évek óta a gyásznapon – október 6-án – a Fehérvári utcai temetőben Falböck Róbert sírja körül emlékeznek Dunaföldvár lakóinak képviselői az aradi vértanúkra, az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc hőseire. Szerencsére ma is megtalálhatók Dunaföldvár temetőiben az egykori honvédek sírjai, közülük Falböck Róbert neve a legismertebb. Reitter Józsefet is inkább bíróként, tűzoltó parancsnokként ismerjük. Reitter Józsefről utcát is neveztek el, sírja helyileg védett.

A Fehérvári utcai temetőben találjuk Beszedits Adolf hadnagy (1828–1887), Horváth Alajos közhonvéd (?), Reitter József hadnagy (1825–1902), báró Alapi Salamon nemzetőr (1811–1861), Szentersébeti Forster Antal nemzetőr alezredes (1793–1866), Cziráky János nemzetőr (1809–1877) sírját. A Fölvégi temetőben Kálmán Károly honvéd (1820–1899) és Kristóf László honvéd főhadnagy (1828–1914) alussza örök álmát.

Ki is volt Falböck Róbert?

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc hadnagya, Falböck János vegyeskereskedő és Pauer Anna fia Dunaföldváron született 1830. november 29-én. Édesapja művelt ember volt, feleségével együtt kiváló nevelést adtak három gyermeküknek, Róbertnek két lánytestvére volt. Gyermekkorai jóbarátjával, Nagy Nepomuk Jánossal együtt jártak elemi iskolába, Egyed Antal tudós apát is tanította őket. Szorgalmuk és a jó anyagi lehetőségek lehetővé tették, hogy Budára kerüljenek gimnáziumba, majd Pécsen tanultak tovább. Az 1847–1848-as tanévet, mint első éves filozófia hallgató három duna-

földvári társával a pécsi liceumban töltötte. Úgy gondolták, hogy a záróvizsga után mind a négyen a ciszterciák rendjébe lépnek be. A márciusi napok után történtek azonban más irányba, a haza védelmére terelték Falböck Róbertet és még két társát.

Az 1848. március 15-i forradalom után a magyar nép élethalál harcát vívta a Habsburgok ellen az áprilisi törvények, a haza védelmében. Pécsen is toborzást tartottak. Falböck Róbertnek térd-sérülése volt, nem felelt meg a katonai követelményeknek. Dunaföldvárra visszatérve lánytestvérének vőlegénye, – aki nyugdíjazott császári tiszt volt – segített neki, magával vitte a honvédseregbe, a kassai 19. honvédzászlóalj hadnagya lett. Gyilkos csatákban végigküzdötte a szabadságharcot, a fegyverletétel után éhezve, fázva és sebektől borítva tette meg az utat – HAZA. Dunapatajig jutott, az ottani bíró értesítette szüleit, hogy Róbert fiúk nála van, de már tovább menni nem tud. Jöjjenek érte molnárdereglyével, vigyék haza azon, mert a kocsikázást ki nem bírja.

Így került Dunaföldvárra szüleihez, ahol sebesülései, a hosszú éhezés, kimerültség következtében még aznap éjjel, 1849. szeptember 12-én meghalt. Még nem volt 19 éves!

Meghalt, eltemették, elfeledték. Sírját benőtte a dudva, fakesztje elkorhadt, már-már felismerhetetlenné vált. 1908-ban az ifjúkori bajtárs és jóbarát Nagy Nepomuk János, aki ekkor már 78 éves volt meglátogatta sírját. Szíve keservét és fájdalomát versbe öntve egy kis tárcá keretében a Pécsi Közlönyben megjelentette költeményét Falböck Róbert címmel. (Egyes források szerint már 1850-ben megírta ezt a verset).

Egy-egy részlet:

„Hazádnak rendületlenül, Te tudtad ez imát, Korán tanított erre meg Egyed tudós apát...”

„Még ifjú bár, alighogy élt Tizenkilenc tavaszt! Földváron még él egy magyar, E sír felett viraszt...”

A Pécsi Közlönynek 1908. március 15-i száma Dunaföldvárra is eljutott, az emlékező verset többen is olvasták és eldöntötték, hogy egy emlékbizottságot hoznak létre. Schmidt László takarékpénztári igazgató elindította a dunaföldvári derék nép között a közadakozási akciót- Vastagh Ferenc jegyző segítségével 332 korona gyűlt össze. Végül a síremléket közadakozásból Dunaföldvár lakossága emeltette 1910-ben, megbecsülése jeléül a hős honvédhadnagynak.

A síremléket 1910. november 1-jén hazafias ünnepély keretében avatta fel Rátkay László Dr., volt országgyűlési képviselő, ügyvéd a megjelent nagyszámú közönség jelenlétében. A diákságot a dunaföldvári polgári fiúiskola növendékei képviselték. Falböck Róbert sírját több történelmi korszak hősei között találjuk a Fehérvári utcai temetőben. Emléke szívünkben él!

A síremlék felirata: „Itt nyugszik Falböck Róbert szabadsághős, az 1848–49 kassai 19. honvéd zászlóalj hadnagya.”

Irodalom:

K. Németh András: „S hamvait a hálás hon veszi hantja alá” 1848/49-es honvédsírok Tolna

megyében. Paksi Múzeumi Füzetek 5. Paks, 2008

Falböck Róbert. Hírek. Pécsi Közlöny. 1908. III. 15. Arcanum Digitális Tudománytár

Falböck Róbert síremléke. Közérdek. 1909-02-06/6. szám. MNL Tolna Megyei Levéltára Szekszárd

Falböck Róbert. Pécsi Közlöny. 1910. november 1. Arcanum Digitális Tudománytár

Földvári tabló. Életrajzok és arcképek Dunaföldvár múltjából. Berze-Nagy Ilona Városi Könyvtár, Dunaföldvár. 2009 «

**A házi orvosok
péntek délutáni
12 órától 17
óráig történő
rendelési ideje**

2020.10.09. Dr. Englert Rolland

2020.10.16. Dr. Palkó Ágnes

2020.10.30. Dr. Móricz Zoltán

2020.11.06. Dr. Hallai Róbert

2020.11.13. Dr. Englert Rolland

2020.11.20. Dr. Palkó Ágnes

2020.11.27. Dr. Móricz Zoltán

Idén sem maradtunk halászléfőző verseny nélkül

» SZABADOS SÁMUEL

A hagyományos augusztus 20-i halászléfőző verseny a járványveszély miatt elmaradt. A horgász Egyesület jóvoltából viszont mégis szerveztek versenyt, mégpedig a kis-dunai horgásztanyán, a családi napon. 12 nevező vett részt a versenyen, mindenki hozott anyagból dolgozott. A zsűri elnöke Dávid István, az Aranyfácán Étterem tulajdonosa volt, aki maga is többször nyert országos versenyeket, például Balatonbogláron, s gyakran zsűrizett is. Segítőtársa városunk polgármestere, Horváth Zsolt volt. Korábban 25–30 csapat is indult, de idén éppen a járványveszély miatt a szervezők tudatosan szűkítették a mezőnyt. Ez a minősítők munkáját is megkönnyítette, ezért elegendő volt a kétfős értékelő stáb. Dávid István szerint finom, jó minőségű ételek készültek. Az íz, illat, szín, állag voltak a minősítés szempontjai. A pontozás alapján elég magas pontszámmal Müller Attila nyerte a versenyt. Attila tavaly harmadik

helyezett volt, s nagyon örült, hogy idén első helyezett lett. Elmondta, hogy csak pár éve kezdett főzni szülei nyomdokán haladva. Édesapja rendszeres résztvevője különböző főzőversenyeknek, de édesanyja is mestere a finom ételeknek. Mindkettőjüktől sokat tanult. Édesapjától az alapanyag kiválasztását, előkészítését, anyukájától pedig a fűszerezést, az ízvilág kialakítását. Sikerének alapja is ez a két szempont volt.

Otthonról hozta a halat, a paprikát, paradicsomot, egy szem burgonyát, a minőségre nagyon ügyelve. Az ízesítésre precízen figyelt, először a paprika, a hagyományos arányban, vége felé a sózás. Sikerére azért is büszke,

mert a mezőnyben rangos, rutinnal rendelkező halfőzők is voltak. Őket megelőzni igazán nagy teljesítmény. A siker önbizalmat adott neki. Jövőre visszatér megvédeni a címét, esetleg más versenyeken is kipróbálja képességeit. «

Mégis

» SIMON ISTVÁN

Nem is gondolnánk, hogy milyen óriási jelentősége van ennek a parányi szócskának, hogy mégis. A mégis jelentése bővebben így summázható: mégis megtörténhet az, ami eddig nem történt meg. Így történt meg Simon Péter csodás halfogása is, mely ugyancsak

ezen a mégisen múlt, mert mégis kivetette a hálót fogásra, jól-lehet reménytelennek tűnt ez a nappali halászat. (A Genezétet taván csak napnyugta után lehetett eredményesen halászni.) Azonban ha Simon nem mondja ki ezt a büvös szócskát és nem veti ki a hálót Jézus szavára, akkor bizony elmarad a csodás halfogás, s akkor mi is szegényebbek lennénk egy gyönyörű történettel. Mert

csodák csak ott születnek, ahol ki tudják mondani, hogy mégis, mert a csoda definíciója ugyancsak ennyi: mégiscsak megtörténhet az, ami eddig nem történt meg. Mert a csodák úgy születnek, mint a gyermekeink; megfogannak, növekednek, aztán világra jönnek, de a kezdet kezdete, a fogantatás pillanata mindig ez a mégis, amit nekünk kell kimondani. Hiszen a csodák sohasem nélkülünk, ha-

nem mindig velünk történnek, általában mennek végbe. A csodás halfogás Jézus és Simon Péter együttműködésének gyümölcse, mert a csodák nem sült galamb módjára érkeznek hozzánk, hanem Isten és ember együtt munkálkodása révén. Lásd a kenyércsodát, ahol Jézus a tanítványait is bevonja a kenyérszaporítás aktusába, mert a csodák is kettős természetűek, mint Krisztus, aki ►

► ég és föld Gyermeke. A csodák lényege elsősorban az intimitásukban, a bensőségeségükben van, mivel a lélek legbelső bugyraiban hatnak, a mégis kimondására ösztökélnek. Elhitetik velünk, hogy mégis megtörténhet az, ami eddig nem történt meg az életünkben. Nem is olyan könnyű elhinni ezt, hiszen a csodák mégis előzménye mindig valamiféle kudarc. Simon Péterék egész éjjel halásztak és nem fogtak semmit, ami igen nagy csalódást okozhatott nekik. Az öreg halász, Santiago ugyancsak így járt, mielőtt azt az igazán nagy halat kifoghatta a tengerből. Az ő csodás halfogását is hosszú, 80 napos sikertelenség vagy kudarc előzte meg. Mégis tengerre szállt és kivetette a horgát, mert a reménytelenség ellenére is reménykedett a csodában, a mégis csodájában. (Hemingway: Az öreg halász és a tenger) Mi nem vagyunk halászhok, de velünk is megtörtént már, hogy egész éjjel halásztunk, mégis üres maradt a hálónk, vagyis kudarc ért bennünket. Mindent megtettünk, amit csak tehettünk, mégse sikerült a tervünk, netán a házasságunk, a

családunk, a gyülekezetünk vagy az életünk más szegmense miatt érzünk keserűséget. Mindenki maga tudja, hogy az álmái, a tervei mennyire váltak valóra vagy „mentek füstbe”, vagyis hogy a fáradozásának mennyi eredménye van. Egy bizonyos, hogy a csodákat mindig valami hiátus, valami kudarc előzi meg, legyen az betegség vagy más „mélység” az életünkben. Kérdés, hogy ilyenkor mi történik velünk, mit gondolunk; azt, hogy elhagyott az Isten vagy azt, hogy most is velünk van. Ilyenkor nagy a kísértés arra, hogy kimondjuk: elhagyott az Isten, magamra maradtam egészen, miként Krisztus a kereszten, aki szenvedésében így kiáltott: „Éli, Éli, lama sabaktani.” (Istenem, Istenem, miért hagyta el engem.) Azonban később, a halála előtt nagy fájdalmak között így imádkozik: „Atyám, a kezedbe teszem a lelkem”, mert újra átéli az Isten közelségét, a velünk az Isten csodáját. Simon Péter a maga kudarcával is istenközelbe kerül, amikor Jézus beszáll a hajójába. Nem utasítja vissza a Mestert mondván, hogy most igen nagy bajban van, s

nem ér rá „lelkizni”, a lélek dolgaival foglalkozni. Ha mélységben vagyunk és kiáltunk, miként a Zsoltáros: „A mélységből kiáltok hozzád, Uram!” akkor Isten irgalmával, Jézus Krisztussal találkozhatunk, az Ő szavát hallhatjuk. „Evezz a mélyre és vessétek ki a hálóitokat fogásra!” – mondja Jézus Simonnak. Mintha ezt mondaná: ne félj a mélységtől, ne félj semmitől, ne törődj bele abba, ami történt, a kudarcba, mert mégis megtörténhet az, ami nem történt meg. Milyen sokszor hajótörést szenvedünk, hiábavalónak tűnik a reménységünk, az akarásunk és a szeretetünk, ezért abbahagyjuk azt, amit jó szándékkal elkezdtünk. Jézus arra biztat bennünket, hogy ne hagyjuk abba a jót, amire vállalkoztunk, hanem vessük ki a hálónkat újra. Sokszor nem logikus ez az újratervezés, Péter számára sem volt az, de csodák csak az engedelmeség ösvényein járva születnek. „Egész éjjel halásztunk és nem fogtunk semmit, de a te szavadra mégis kivettem a hálót.” – mondja Simon. Ez a mégis az engedelmeség ösvénye, mert azt jelenti, hogy mégis megtörténhet

az, ami eddig nem történt meg. Ha engedelmesek merünk lenni és merjük hinni azt, amit Péter, akkor a mi hálónk is szakadozni fog. Íme így történik a csoda, mely Isten és ember együttműködésének záloga. Azonban az igazi nagy csoda nem a zsákmány, a sok hal, hanem a találkozás Krisztussal és önmagunkkal. Ebben a találkozásban végre önmagunkra találhatunk és bűnös emberből Isten áldott gyermekévé válhatunk, Jézus tanítványává avanzálhatunk, miként Péter, és félelem helyett bizalommal fordulhatunk Isten és az emberek felé. «

Soros hirdetések

Gitár-, zeneelmélet-, jazzelmélet oktatást vállalom. Tel.: 30/95-52-703

Az Ifjúság téren 58 nm-es, téglalapítésű, szigetelt, 2. emeleti lakás és a hozzá tartozó 18 nm-es garázs eladó. Tel.: 30/974-27-96

Sokan neveztek a lekvárfőző versenyre

» SZABADOS SÁMUEL

Négy évvel ezelőtt rendeztek először a szüreti fesztivál keretei közt lekvárfőző versenyt. Az őszi ízei címmel. A verseny évek során egyre népszerűbb lett. Idén a szüreti fesztivál elmaradt, de az Őszi zsongás elnevezésű program-sorozat keretei közt megrendezték a versenyt. Az eredményhirdetésre szeptember 20-án vasárnap került sor a vár udvarán rendezett zenés, táncos műsor során. Lipták Tamás, a zsűri elnöke örömmel számolt be arról, hogy ismét sok készítmény érkezett. Értékeltek a külső formát, az üveg, a feliratozás, díszítés esztétikumát, színt, illatot, de a fő szempont az íz- és zamatvilág volt.

Két kategóriában hirdettek helyezéseket. A cukormentes kategóriában Lendvai Tünde barack-

lekvárja lett az első. A cukrozott kategória győztese Kovács Anikó meggy-lekvárja lett. Kuriózumok, különlegességek is készültek, ezek közül a zsűri különdíjjal jutalmazta Karsai Erika bodzabogyó készítményét. Lendvai Tünde, a cukros kategória győztese rendszeresen főz lekvárt, idén egy-két éve készült barack-főzettel jelentkezett. Szerinte a siker egyik alapja a türelem, 3-4 óráig főzni a barackot, ügyelni a tűz erejére, folyamatosan kell kevergetni, nehogy odaégjen. Tünde családjában rendszeres a hétfégi süteménysütés, a lekvár tehát gyorsan elfogy.

Boros János besztercei szilva-főzetével a cukor nélküli kategória második helyezettje lett. Többen meglepődtek, hogy férfiként lekvárt főz, de szerinte ez manapság általános dolog, hiszen egyre

több férfi vállal munkát a háztartásban, főleg az ételkészítésben. Szerinte is nagy türelem kell a főzéshez. Ő nyolc órát állt a kondér fölött, fárasztó munka volt, de megérte, mert a főzet nagyon izletes lett. Szeret kísérletezni, ritka gyümölcsökből lekvárt készíteni. Ajándéknak is megfelel, hiszen rokonok, barátok igencsak örülnek a finom ízeknek. «

Evangélikus templom nyitvatartás

**Vasárnap: 9-12 óráig
Hétfő: 9-12; 14-18 óráig**

Egyéb időpont Molnár Iván lelkéssel egyeztethető a +36-20-824-81-23-as telefonszámon.

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

25 éves a Kutya-Macska ABC

Széles tápválaszték kutyáknak már 220 Ft/kg-tól, cicáknak már 390 Ft/kg-os ártól. **EUKANUBA** superprémium tápok teljes választéka.

Itt az őszi, énekes madaraink etetésének kezdete! Üzletünkben kapható faggyúgolyó, fekete napraforgó, vadmadár-eleseg. **Tízezer forint feletti vásárlás esetén a jubileum alkalmából gravírozott tollat adunk ajándékba.**

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰-12³⁰, 14⁰⁰-17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰-12⁰⁰

Szervezőként a filmfesztiválon

» SZABADOS SÁMUEL

Negyedik alkalommal vesz részt a Gödöllői természetfilm fesztiválon az Aztakeservit Értékkör Egyesület. A földvári fiúk, mint rendezők segédkeztek a többnapos esemény lebonyolításában. Mint minden alkalommal, idén sem mentek üres kézzel. A házigazdák kérésére egy általuk készített újrahasznosított, azaz hulladékból készült szobrot vittek ajándékba. Mivel a fesztivál témája idén a kihalófélben lévő állatfajokról szólt, ezért a nagy dödöt ábrázolta alkotásuk, mely már kihalt madárfajta. A két és fél méter magas fémvázra műanyagokból, s más hulladék anyagból formázták meg a testet, de az igazi látvány a színezés volt, mely fel-

tűnően látványossá tette a valóban színes tollazatú madarat. Ferenczi Zsolt egyesületi elnök szerint nagy sikert aratott a szobor, sokan megnézték, fotóztak mellette. Népszerűségét bizonyítja, hogy a Grassalkovits kastélyfőbejárata előtt helyezték el, és a rendezők szeretnék máshol, például külföldön is kiállítani.

A hat földvári fiú a filmekből nem sokat látott, mivel a vetítések alatt is dolgoztak, termeket, tereket rendeztek át, dekoráltak, kellékeket mozgattak. Zsolt beszámolt arról is, hogy nagyon sok filmmel neveztek a nemzetközi filmfesztiválra, több mint 130-at vetítettek, de szerinte a magyar filmesek alkotásai voltak a legjobbak. A korlátozások miatt a résztvevők száma is alacso-

nyabb volt, a korábbi kb. nyolcvanezer helyett csak harmincezer volt az érdeklődés a három nap folyamán. Külön meglepetés volt számukra a szálláshelyük is. A házigazdák a patinás Erzsébet Királynő szállóba helyezték el őket. Élmény volt számukra a három nap. Sok régi ismerőssel

találkoztak a környezetvédelmi mozgalom aktivistái közül, új kapcsolatokat is teremtettek, értékes információkhoz jutottak. Az egyesület tervezi, hogy tavasszal néhány érdekes filmet Dunaföldváron is szeretnének bemutatni a rendezők közreműködésével. «

Családi nap pótolta a horgász juliálist

» SZABADOS SÁMUEL

A Dunaföldvári Sporthorgász Egyesület évek óta horgász juliálist szervez a Kis-Dunán, mely egész napos szórakoztató programokkal várja a horgásztársadalmat és az érdeklődőket. A nyolcszáz -ezer főt is megmozgató rendezvény városunk kulturális és közéletének szerves részévé vált. A rendezvény idén a járványveszély miatt elmaradt. Mivel igény van rá, az egyesület leleményesen egy kisebb volumenű, de hangulatában, céljaiban hasonló családi napot szervezett augusztusban a horgásztanyán. A programok és a résztvevők száma idén szerényebb volt. Kiss Lajos egyesületi elnök elmondta, hogy a nap során kb. 3–400 ember fordult meg a helyszínen.

Reggel a Nagy Sándor békés halfogó emlékversennyel kezdődtek a programok. Sor került a volt egyesületi elnök, Sanyi bácsi emléktáblájának koszorúzására. Tisztelegtek az év során elhunyt horgásztársak emléke előtt is. Tizenhatan álltak rajthoz a kellemes

késő nyári reggelen. A folyó víz-állása is kedvező volt, minden megadatott a sikeres versenyzéshez. A 11 órás mérlegelés után kiderült, hogy minden résztvevő fel tudott mutatni zsákmányt. Az első helyen Gelencsér Péter végzett hat kilóval, őt követte Jagodics István. Harmadik helyen Tóth László végzett. A halak a szabályok értelmében visszakerültek a vízbe. Közben munkához láttak a halászléfőző verseny résztvevői is. A bírák Müller Attila készítményét jutalmazták az első helyezéssel. Délután kezdődtek a szórakoztató programok. A gyerekeket ugrálóvár, csónakázás, lovaskocsizás várta. A virtuskodni vágyók kötélhúzó és sörívő versenyen kamatoztathatták tudásukat és képességeiket. Délután történt meg a nyáron felújított épület, a régi botház hivatalos birtokba vételére is. A többfunkciós épületben két kétágyas szoba lett kialakítva vizesblokkal, konyhával, étkezővel, valamint a horgász eszközök tárolására raktárhelyiséget is kialakítottak. Az egyesü-

leti elnök szerint kb. 25 millió forintba került a beruházás pályázati pénzből, de sokat segítettek a városi önkormányzat, a helyi cégek és vállalkozók is. Az érdeklődés a szálláshely iránt máris nagy.

A nap hátralevő részében a duna-egyházi Derűs ősz dalos kórus, Pék László nótáénekes, a Royal nosztalgia zenekar, valamint az érdi Időutazók zenekar szórakoztatta a nagyérdemű közönséget. «

Vendégség a kertbarátoknál

A Kertbarátok Városvédő Egyesülete mindig is nyitott volt, számos barátságot kötött már más települések hasonló érdeklődésű csoportjaival, aminek következtében a tagok hol ellátogatnak más települések kertbarátaival, hol pedig vendégül látják azokat. Ezúttal egy új kapcsolatot születéséről számolt be a városi televízióban Lipták Tamás, a kertbarátok elnöke.

» BAKSAY ERIKA

– *Honnan az ismeretség a gyáli csoporttal?*

– Érdekesen alakult ez az ismeretség, mert igazából a jó hírünknek köszönhetjük. A budapesti országos küldöttgyűlésen, ahol havonta az elnökök összegyűlnek és megbeszélnek ügyes-bajos dolgait, a hivatalos megbeszélés mellett kötetlenebb diskurzus is folyik, a csoportok vezetői megbeszélnek, merre jártak, hol, mit tapasztaltak, mi volt a benyomásuk egyes társaságokról. Ahogy tudom, ott ajánlottak minket a gyáliaknak, ha jó kirándulást szeretnének, jó vendéglátást megkapni, akkor menjünk el Dunaföldvára. Így volt már nálunk Kistelek, Pilisvörösvár, és most így jöttek el a gyáliak, egymásnak ajánlgatva vitték a jó hírünket.

– *Milyen ez a havi egyesületi összejövetel?*

– A havi összejöveteleken lehet találkozni, eszmét cserélni, különböző információkhoz hozzájutni. Egy kötetlenebb, kapcsolatteremtő jellegű rendezvény, másfelől, mivel a Földművelésügyi Minisztérium a helyszíne, komoly protokollja van a bejutásnak. Minden alkalomnak konkrét programja van, amely egy koncepció mentén épül fel. A tagok mellett különböző cégek jönnek el az összejövetelekre, szakmai berkekből természetesen, kvázi termékbemutatót tartanak, javarészt kertészeti termékeket forgalmazó cégek. Emellett itt lehet ajánlani egymásnak programokat, kirándulásokat, kapcsolatokat.

– *Akkor eléggé szem előtt van ennek a mozgalomnak a munkája...*

– Abszolút így van, látják a települési egyesületek tevékenységét, ennek köszönhetően az elmúlt 5 évben eléggé jó eséllyel pályáztunk különböző forrásokra. Így pl. az egyesület 40. évfordulójára könyvet adunk ki, illetve a következő évben az őszi települési rendezvényre fűztük fel a programjainkat, ezek lebonyolítására pályáztunk, és biztosan fogunk is még.

– *Mi volt a programja a gyáliakkal közös napnak?*

– A gyáli busz 9 óra körül kanarodott be a tájház elé, ami remek helyszín egy ilyen programhoz, nagyon köszönjük a művelődési háznak, hogy helyet biztosítottak nekünk. Polgármester úrral köszöntöttük az érkezőket, Jáklai Viktornak köszönhetően finom füstölt áruval, borral, pálinkával, kávéval, frissítőkkel kínáltuk őket. A jó vendéglátás, jó helyszín fontos, mert nem csak rólunk, hanem a településről is jó képet kapnak a vendégeink. Fontos, hogy például a tájházon keresztül megismerjék a településünk múltját, ráadásul nekünk, a kertbarátoknak is van közünk a tájházhoz, hiszen mi is hozzáadtuk a magunk munkáját. Az ismerkedést követően Sűrű János borlovaghoz, az ő Hadi-útról megközelíthető szőlőjükhöz mentünk ki, megtekintettük a birtokukat, mindenki megcsodálhatta a fantasztikus dunai panorámát. János, mint az idei év „Város rozé bora” kitüntetettje büszkén mesélt az elmúlt évtizedek munkájáról, illetve a jelen tevékenységükről.

Ezután a Duna-parton egy halászlével vendéglítettük meg a látogatókat. A többszörös díjnyertes Dávid István és csapata bizonyította ismét, hogy tud halat főzni. A hal is, a helyszín is passzolt naphoz, hiszen augusztus 20-a volt, igaz, a járványhelyzet miatt csökkentett üzemmódban, de annál bensősége-

sebben, habár, ha csak magunkat, a két kertbarát csoportot és a segítőinket számítjuk, is biztosan többen voltunk 100-nál. A vendégeinknek nagyon ízlett a dunaföldvári halászlé, és remekül érezték magukat az újabb szép helyszínen.

Ebéd után egy kis körsétára invitáltuk a gyáliakat a városban, a Barátok templomát, a vár különböző kiállításait tekintettük meg, majd visszamentünk a Duna-parti programokra. Nagy ajándék volt, hogy a polgármester úr közbejárására a Vízisportkör Egyesület elvitte a gyáliakat motorcsónakázni egy hangulatos dunai körre.

Úgy gondolom, a nap minden szempontból jól sikerült, a szer-

vezés is, a programok is a tervek szerint bonyolódtak, az idő is kellemes volt, a halászlé remekül sikerült, vagyis nem lehet akadálya annak, hogy a gyáliak tovább vigyék a jó hírünket. «